

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 494

гр. София, 05.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 26 СЪСТАВ, в закрито заседание на
пети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ

като разгледа докладваното от РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ Гражданско дело
№ 20231110163464 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на ГЛАВА XIII ГПК (Общ исков процес)

Производството е образувано по искова молба с вх. № 331534/20.11.2023 г., о т Г. Г. Т. ЕГН ***** с местожителство и постоянен адрес : гр. Д-----, тел. --- чрез процесуален представител адв. Д---, гр. Д- +359 -, e-mail: detelina.simeonova@abv.bg, срещу 1. „----“ АД ЕИК ----- със седалище и адрес на управление : гр.С- представлявано от П- , Д-- и А- и 2. „Е-“ ЕООД, ЕИК -, гр. С--, представлявано от Т-- **с която са предявени субективно съединени отрицателни установителни искове с правна квалификация чл.439 ГПК**, с които се иска да се признае за установено недължимост, поради погасяване на правото на принудително изпълнение с изтичане на общата давност по ЗЗД на:

1. Сумата от 3 923.07 лв. главница по договор за потребителски кредит № РЕ340669 сключен на 19.12.2007г. между ищеца и първият ответник ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповедта за изпълнение от 21.01.2013г. до окончателното издължаване;
2. Сумата от 450.71лв. договорна лихва за периода от 19.05.2012г. до 17.12.2012 г.;
3. Сумата от 21.94лв. наказателна лихва за периода от 19.05.2012г. до 17.12.2012 г.;
4. Сумата от 87.91лв. разноски и 326,25 лв. адвокатско възнаграждение;
5. Сумата от 1 064.20 лв. сторени до момента съдебно - изпълнителни разноски , съгласно Тарифата за таксите и разноските към ЗЧСИ , в полза на ЧСИ с включена т.26

В исковата молба са изложени твърдения, че ищецът е конституиран като длъжник по изп.дело № 20237370400881 по описа на ЧСИ Л- рег.№ 737 с район на действие Районен съд Добрич, образувано по молба на вискателя

"Е-" ЕООД. Излага твърдения, че за същото вземането срещу него е било образувано друго изпълнително дело, преди посоченото, което през 2013 година е прекратено, поради перемпция, като вискател по първото изпълнително дело е „----“ АД. Счита вземането, че е погасено по давност с изтичането на пълната петгодишна, поради което предявява настоящия иск.

В срока за отговор, ответникът „----“ АД не подава отговор на искова молба. В писмена молба, която не отговора на изискванията на чл.102, 131, 102з ГПК моли съда да прекрати производството като недопустимо, поради липса на облигационни отношение спрямо ищеца и ответника. По основателността заявява следните обстоятелства: **Не оспорва следните факти:** задължението, произтича от договор за кредит между ищеца и „----" АД, сключен на 19.12.2007г. ; издадена заповед по реда на чл. 417 от ГПК № 29/23.01.2013г. по ч.гр.д. 273/2013г. на РС - Добрич и ИЛ от 23.01.2013г. ; образувано изпълнително дело № 95/2013 ДСК към РС – Добрич, което е прекратено на 15.10.2020 г., на основание чл.433, ал.1, т.8 ГПК и последващо образувано изпълнително дело № 881/2023 г. по описа на ЧСИ Л- с рег. № 737, както и извършените от съдебните изпълнители действия. Не оспорва извършената цесия и уведомяването на длъжника. Оспорва иска, като счита че давност не е настъпила. Позовава се на ТР № 3/2020 на ВКС, съгласно което давност не е текла до 26.06.2015 г., а извършените действия на ЧСИ след перемпцията ангажират дисциплинарна отговорност. Счита, че с поисканите действия давността е прекъсвана и перемпцията няма значение за давността. Моли да се изиска изп. д. № 95/2013 на ДСК към РС – Добрич и изп. дело № 881/2023 на ЧСИ Л- с рег. № 737. Моли съда да отхвърли иска.

Моли делото да се гледа в негово отсъствие. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира разноски.

В срока по чл.131 ГПК другият ответник „Е---“ ЕООД не подава отговор на искова молба. В писмена молба, което не отговора на изискванията на чл.102, 131, 102з ГПК, оспорва предявения иск. **Не оспорва следните факти:** задължението, произтича от договор за кредит между ищеца и „----" АД, сключен на 19.12.2007г. ; издадена заповед по реда на чл. 417 от ГПК № 29/23.01.2013г. по ч.гр.д. 273/2013г. на РС - Добрич и ИЛ от 23.01.2013г. ; образувано изпълнително дело № 95/2013 ДСК към РС – Добрич, което е прекратено на 15.10.2020 г., на основание чл.433, ал.1, т.8 ГПК и последващо образувано изпълнително дело № 881/2023 г. по описа на ЧСИ Л- с рег. № 737, както и извършените от съдебните изпълнители действия. Счита, че давност не е настъпила, тъй като е прекъсвана с действия на кредитора или ЧСИ. Копира дословно отговора на другия ответник, поради което е безпредметно съдът да преповтаря същите възражения. Моли да се изиска изп. д. № 95/2013 на ДСК към РС – Добрич и изп. дело № 881/2023 на ЧСИ Л- с рег. № 737. Моли съда да отхвърли иска. Моли делото да се гледа в негово отсъствие. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира разноски.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, като взе предвид изложеното в молбата, материалите по делото, установи следното от фактическа и правна страна:

По представителната власт

Ищецът не се представлява. Липса пълномощно по делото. Исковата молба е с неговия подпис.

Ответниците също не се представляват.

По държавната такса

Цената на исковете е 5 874.08 лева, поради което на основание чл.1 ТДТССГПК, държавната такса е в размер на 235.00 лева, която сума е платена по сметка на СРС (л.5 от делото).

По редовността на ИМ и ОИМ

Съдът приема, че исковата молба съдържа всички реквизита по чл.127 и чл.128 ГПК.

Съдът приема, че отговорите на исковите молби са нередовни. Липсва реквизита по чл.102, ал.2, т.1 ГПК. Представените пълномощни не важат за процесуални действия – представителство пред съд. На следващо място ищецът не е задължителен субект по чл.50, ал.5 ГПК, поради което така представеният отговор не отговаря на изискванията на чл.102, ал.2, т.3 вр. чл.102з, ал.3 ГПК. Съдът е указал още с разпореждането по чл.131 ГПК, че страната следва да представя преписи или да внесе държавна такса по чл.102з ГПК. Следователно, отговорът на исковата молба е нередовен на основание чл.102, ал.2, т.1 и т.3 ГПК. По отношение на т.3 съществуват указания, които ответниците не са изпълнили в срок. На това основание е безпредметно да се дават указания за отстраняване на нередовности по чл.102, ал.2, т.1 ГПК, тъй като другият порок по чл.102з ГПК не може да се санира и съдът да дава безброй много указания. Ето защо съдът приема, че ответниците не са подали отговор на искова молба.

По доказателствата

Страните са представили към исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателства и доказателствени средства, които са допустими, относими и необходими за правилното решаване на повдигнатия пред съда правен спор, поради което следва да бъдат допуснати като писмени доказателства и доказателствени средства.

Следва да се изиска изп. дело № 20133230400095 на ДСИ при РС – Добрич и изп. дело № 20237370400881 на ЧСИ Л- с рег. № 737.

Предварителни въпроси

Въпреки, че е предявен установителен иск, съдът служебно следва да прикани страните да уредят спора доброволно – чрез съдебна спогодба, медиация или друг алтернативен способ за доброволно решаване на спора или един от способите по ГПК – признаване на иска, признаване на факти,

неприсъствено решение и др., като им укаже, че доброволното и извънсъдебно уреждане на отношенията е най - взаимноизгодният за тях начин за разрешаване на спора, както и че в открито съдебно заседание може да се сключи съдебна спогодба с изпълнителна сила и изчистване на спорните предмети, обстоятелства в претендираните суми. При приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, т.е. същата се определя върху 2 % от пазарната цена. Разноските по производството и по спогодбата остават върху страните, както са ги направили, ако друго не е уговорено.

С оглед принципа за процесуална икономия (чл.13 ГПК) съдът следва да прикани страните да използват Единния портал за електронно правосъдие (ЕПЕП) и електронна поща за призоваване и размяна на книжа с оглед разпоредбите чл.44 ГПК и ЗЕДЕУУ и да се укаже на страните и техните процесуални представители, че при избор за призоваване и размяна на книжа по електронната поща се прилагат разпоредбите на чл.8 ЗЕДЕУУ, чл.41а ГПК, като удостоверяването на получаване от страните се извършва задължително с потвърждение от страните, че съобщението е получено (чл.44, ал.3, т.3 ГПК).

С оглед разпоредбата на чл.102з, ал.3 ГПК съдът следва да укаже на страните и техните процесуални представители, че ако изпращат до съда книжа, които следва да бъдат разменени до другите участници по делото, които не са заявили, че желаят да получат електронни изявление от съда и не са задължени да получават такива, следва да заплатят предварително такса на брой страници, определена с тарифата по чл.73, ал.3 ГПК, а именно 0,10 лева за всяка страница, а ако фотокопието е повече от 50 страници – за всяка следваща по 0.07 лева, на основание чл.23 ТДТССГПК, като при неизпълнение на указанията, съдът ще приеме, че съответното процесуално действие за неизвършено, на основание чл.101 ГПК.

С оглед изложеното, делото следва да бъде насрочено в едномесечен срок, като първата свободна дата е **19.02.2024 година от 10.15 часа**, за която дата да се призоват страните, като им се връчи препис от настоящото определение.

Воден от горното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

СЪОБЩАВА, на основание чл. 140 ГПК вр. чл. 146 ГПК, следния проект за доклад на делото:

Страни, предмет и правна квалификация, чл.146, ал.1, т.1 ГПК – обстоятелства, от които произтичат претендираните права и възражения:

Производството е образувано по искова молба с вх. № 331534/20.11.2023 г., от Г. Г.

Т. ЕГН ***** с местожителство и постоянен адрес : гр. Д-----, тел. --- чрез процесуален представител адв. Д---, гр. Д- +359 -, e-mail: detelina.simeonova@abv.bg, **срещу 1. „----“ АД ЕИК -----** със седалище и адрес на управление : гр.С- представлявано от П- , Д-- и А- и **2. „Е-“ ЕООД, ЕИК -**, гр. С--, представлявано от Т-- с която са **предявени субективно съединени отрицателни установителни иски** с правна квалификация **чл.439 ГПК**, с които се иска да се признае за установено недължимост, поради погасяване на правото на принудително изпълнение с изтичане на общата давност по ЗЗД на:

1. Сумата от 3 923.07 лв. главница по договор за потребителски кредит № РЕ340669 сключен на 19.12.2007г. между ищеца и първият ответник ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповедта за изпълнение от 21.01.2013г. до окончателното издължаване;
2. Сумата от 450.71лв. договорна лихва за периода от 19.05.2012г. до 17.12.2012 г.;
3. Сумата от 21.94лв. наказателна лихва за периода от 19.05.2012г. до 17.12.2012 г.;
4. Сумата от 87.91лв. разноски и 326,25 лв. адвокатско възнаграждение;
5. Сумата от 1 064.20 лв. сторени до момента съдебно - изпълнителни разноски , съгласно Тарифата за таксите и разноските към ЗЧСИ , в полза на ЧСИ с включена т.26

В исковата молба са изложени твърдения, че ищецът е конституиран като длъжник по изп.дело № 20237370400881 по описа на ЧСИ Л- рег.№ 737 с район на действие Районен съд Добрич, образувано по молба на вискателя "Е-" ЕООД. Излага твърдения, че за същото вземането срещу него е било образувано друго изпълнително дело, преди посоченото, което през 2013 година е прекратено, поради перемпция, като вискател по първото изпълнително дело е „----“ АД. Счита вземането, че е погасено по давност с изтичането на пълната петгодишна, поради което предявява настоящия иск.

В срока за отговор, ответникът „----“ АД не подава отговор на искова молба. В писмена молба, която не отговора на изискванията на чл.102, 131, 102з ГПК моли съда да прекрати производството като недопустимо, поради липса на облигационни отношение спрямо ищеца и ответника. По основателността заявява следните обстоятелства: Не оспорва следните факти: задължението, произтича от договор за кредит между ищеца и „----" АД, сключен на 19.12.2007г.; издадена заповед по реда на чл. 417 от ГПК № 29/23.01.2013г. по ч.гр.д. 273/2013г. на РС - Добрич и ИЛ от 23.01.2013г.; образувано изпълнително дело № 95/2013 ДСК към РС – Добрич, което е прекратено на 15.10.2020 г., на основание чл.433, ал.1, т.8 ГПК и последващо образувано изпълнително дело № 881/2023 г. по описа на ЧСИ Л- с рег. № 737, както и извършените от съдебните изпълнители действия. Оспорва иска, като счита че давност не е настъпила. Позицията се на ТР № 3/2020 на ВКС, съгласно което давност не е текла до 26.06.2015 г., а извършените действия на ЧСИ след перемпцията ангажират дисциплинарна отговорност. Счита, че с поисканите действия давността е прекъсвана и перемпцията няма значение за давността. Моли да се изиска изп. д. № 95/2013 на ДСК към РС – Добрич и изп. дело № 881/2023 на ЧСИ Л- с рег. № 737. Моли съда да отхвърли иска.

Моли делото да се гледа в негово отсъствие. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира разноски.

В срока по чл.131 ГПК другият ответник „Е---“ ЕООД не подава отговор на искова молба. В писмена молба, която не отговора на изискванията на чл.102, 131, 102з ГПК, оспорва предявения иск. Не оспорва следните факти: задължението, произтича от договор за кредит между ищеца и „----" АД, сключен на 19.12.2007г.; издадена заповед по реда на чл. 417 от ГПК № 29/23.01.2013г. по ч.гр.д. 273/2013г. на РС - Добрич и ИЛ от 23.01.2013г.; образувано изпълнително дело № 95/2013 ДСК към РС – Добрич, което е прекратено на 15.10.2020 г., на основание чл.433, ал.1, т.8 ГПК и последващо образувано изпълнително дело № 881/2023 г. по описа на ЧСИ Л- с рег. № 737, както и извършените от съдебните

изпълнители действия. Счита, че давност не е настъпила, тъй като е прекъсвана с действия на кредитора или ЧСИ. Копира дословно отговора на другия ответник, поради което е безпредметно съдът да преповтаря същите възражения. Моли да се изиска изп. д. № 95/2013 на ДСК към РС – Добрич и изп. дело № 881/2023 на ЧСИ Л- с рег. № 737. Моли съда да отхвърли иска. Моли делото да се гледа в негово отсъствие. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира разноски.

чл.146, ал.1, т.2 ГПК – Правна квалификация на правата, претендирани от ищеца, на насрещните права и възражения на ответника:

Субективно съединени отрицателни установителни искове с правна квалификация чл.439 ГПК, с които се иска да се признае за установено недължимост, поради погасяване на правото на принудително изпълнение с изтичане на общата давност по ЗЗД на:

1. Сумата от 3 923.07 лв. главница по договор за потребителски кредит № РЕ340669 сключен на 19.12.2007г. между ищеца и първият ответник ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповедта за изпълнение от 21.01.2013г. до окончателното издължаване;
2. Сумата от 450.71лв. договорна лихва за периода от 19.05.2012г. до 17.12.2012 г.;
3. Сумата от 21.94лв. наказателна лихва за периода от 19.05.2012г. до 17.12.2012 г.;
4. Сумата от 87.91лв. разноски и 326,25 лв. адвокатско възнаграждение;
5. Сумата от 1 064.20 лв. сторени до момента съдебно - изпълнителни разноски , съгласно Тарифата за таксите и разноските към ЗЧСИ , в полза на ЧСИ с включена т.26

Възражения на ответника: няма

чл.146, ал.1, т.3 и т.4 ГПК - Кои права и кои обстоятелства се признават ; Отделя като безспорни и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства:

Между страните не се спори, че задължението, произтича от договор за кредит между ищеца и „----“ АД, сключен на 19.12.2007г. Не се спори, че сумата е ликвидна и изискуема – има издадена заповед по реда на чл. 417 от ГПК № 29/23.01.2013г. по ч.гр.д. 273/2013г. на РС - Добрич и ИЛ от 23.01.2013г. Не е спорно, че има образувано изпълнително дело № 95/2013 ДСК към РС – Добрич, което е прекратено на 15.10.2020 г., на основание чл.433, ал.1, т.8 ГПК и последващо образувано изпълнително дело № 881/2023 г. по описа на ЧСИ Л- с рег. № 737. Страните не спорят и за извършената цесия и нейното уведомяване. Не е спорно и за извършените от съдебните изпълнители действия.

Страните спорят дали е настъпила давността по ЗЗД за процесните вземания или нея.

чл.146, ал.1, т.5 ГПК - Как се разпределя доказателствената тежест:

За да бъде уважен искът, ищецът при условията на пълно и главно доказване следва да установи следните обстоятелства:

1. Образувано изпълнително дело
2. Периодът между две действия, които прекъсват или спират погасителната давност давността, да са повече от 3 или 5 години – период от време в размер минимум на 3 или 5 години, който да е осъществен между две изпълнителни действия, които прекъсват или спират давността.

При условията на насрещно и пълно доказване, ответникът следва да установи всички обстоятелства, въз основа на които претендира сумата (ТР № 8/27.11.2013 г. по тълк. д. № 8/2012 на ОСГТК на ВКС):

- Договор за потребителски кредит

- Сумата е ликвидна и изискуема – установена със съдебен акт
- Извършена цесия, за която длъжникът е уведомен
- условията за настъпване или спиране на погасителната давност в период по-малък от 3 или 5 години

УКАЗВА на страните, че могат да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия в откритото съдебно заседание и ако не направят доказателствени искания във връзка с дадените им указания, губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по **чл.147 ГПК** – ако твърдят нови обстоятелства, да посочат и представят нови доказателства, но само ако не са могли да ги узнаят, посочат и представят своевременно, или ако твърдят нововъзникнали обстоятелства от значение за делото – да посочат и представят доказателства за тях.

ДОПУСКА като писмени доказателства и доказателствени средства следните документи: 1. Съобщение за образувано изпълнително дело с изх. № 38150 от 24.10.2023 г. по изп. дело № 20237370400881 на ЧСИ Л-; 2. Запорно съобщение с изх. № 34068 от 14.09.2023 г. по изп. дело № 20237370400881 на ЧСИ Л-; 3. Изпълнителен лист № 273/23.01.2023 г., издадена от РС – Добрич; 4. Молба за образувано на изп. дело от „-----“ ЕООД с вх. № 36670/01.09.2023 г. по изп. дело № 20237370400881 на ЧСИ Л-; 5. Договор за възлагане на вземания от 2016 г., сключен между двамата ответници; 6. Уведомление за извършено прехвърляне на вземания с изх. № МА00011896 от 28.08.2023 г. на „----“ АД; 7. Съдебно удостоверение с изх. № 10502 от 08.11.2023 г. на ДСК при РС – Добрич; 8. Постановление от 15.01.2020 г. на ДСК при РС – Добрич по изп. дело № 20133230400095;

ДА СЕ ИЗИСКА изп. дело № 20133230400095 на ДСИ при РС – Добрич.

ДА СЕ ИЗИСКА изп. дело № 20237370400881 на ЧСИ Л- с рег. № 737 като **УКАЗВА** на **ЧСИ**, че на основание чл. 405, ал.1 ЗСВ, който при неизпълнение на разпореждане на съдия, дадено по съответния ред въз основа на ЗСВ, се наказва с глоба от 50 до 2000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание, а съгласно чл.87 вр. чл.91 ГПК, ако трето неучастващо в делото лице откаже да представи поискан му от съда документ или предмет за изследване, за който е установено, че се намира у него, съдът му налага глоба, в размер от 50 до 300 лв., и го подканва да го представи.

УКАЗВА на ЧСИ и ДСИ, че исканата информация може да се изпрати на един от следните адреси: 1. гр. София, бул. Цар Борис III, № 54, Софийски районен съд; 2. електронната поща (documents.go@srs.justice.bg); 3. факс (+359 (2) 8955 611); 4.чрез Система за сигурно електронно връчване.

ПРИКАНВА страните да уредят спора доброволно – чрез съдебна спогодба, медиация или друг алтернативен способ за доброволно решаване на спора, като им **УКАЗВА**, че доброволното и извънсъдебно уреждане на отношенията е най-взаимноизгодният за тях начин за разрешаване на спора. При приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. Разноските по производството и по спогодбата остават върху страните, както са ги направили, ако друго не е уговорено.

УКАЗВА на страните, че:

съгл. чл. 40 от ГПК (1) Страната, която живее или заминава за повече от един месец в чужбина, е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията - съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в Република България. Същото задължение имат законният представител, попечителят и пълномощникът на страната.

(2) Когато лицата по ал. 1 не посочат съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени. За тези последици те трябва да бъдат предупредени от съда при връчване на първото съобщение.

Чл. 41. (1) (Доп. – ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.) Страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес. Такова задължение има страната и когато тя е посочила електронен адрес за връчване. Същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.) При неизпълнение на задължението по ал. 1, както и когато страната е посочила електронен адрес за връчване, но го е променила, без да уведоми съда, или е посочила неверен или несъществуващ адрес, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени. За тези последици страната трябва да бъде предупредена от съда при връчване на първото съобщение.

Чл. 41а. (Нов – ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.) (1) Когато връчването се извършва по [чл. 38, ал. 2](#), съобщението, съдържащо информация за изтегляне на призовката, съобщението или книжката, се смята за връчено в деня на изтеглянето му от адресата. В случай че съобщението не бъде изтеглено в 7-дневен срок от неговото изпращане, то се смята за връчено в първия ден след изтичането на срока за изтегляне.

(2) Когато връчването се извършва по [чл. 38, ал. 3](#) и [6](#), съобщението, съдържащо информация за изтегляне на призовката, съобщението или книжката, се смята за връчено в деня, в който адресатът е потвърдил получаването му. В случай че получаването не е потвърдено в 7-дневен срок от неговото изпращане, съобщението се връчва по общия ред.

Чл. 50. (1) Мястото на връчване на търговец и на юридическо лице, което е вписано в съответния регистър, е последният посочен в регистъра адрес.

(2) Ако лицето е напуснало адреса си и в регистъра не е вписан новият му адрес, всички съобщения се прилагат по делото и се смятат за редовно връчени.

(3) Връчването на търговци и на юридически лица става в канцелариите им и може да се извърши на всеки служител или работник, който е съгласен да ги приеме. При удостоверяване на връчването връчителят посочва имената и длъжността на получателя.

(4) Когато връчителят не намери достъп до канцеларията или не намери някой, който е съгласен да получи съобщението, той запълва уведомление по [чл. 47, ал. 1](#). Второ уведомление не се запълва.

(5) (Нова – ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.) Връчването на кредитни и финансови институции, включително тези, извършващи събиране на вземания срещу потребители, на застрахователни и презастрахователни дружества и на търговци, които извършват доставка на енергия, газ или предоставяне на пощенски, електронни съобщителни или водоснабдителни и канализационни услуги, на нотариуси и частни съдебни изпълнители се извършва само по реда на [чл. 38, ал. 2](#) на посочен от тях електронен адрес.

ПРИКАНВА страните и техните процесуални представители, че с

оглед принципа за процесуална икономия, да поискат достъп до настоящото дело в Единния портал за електронно правосъдие (ЕПЕП), както да представят изрично волеизявление за искане за призоваване и размяна на книжа по електронен път чрез ЕПЕП и електронна поща (e-mail, книжата и самото писмо следва да бъдат подписани с КЕП).

УКАЗВА на страните и техните процесуални представители, че при избор за призоваване и размяна на книжа по електронната поща се прилагат разпоредбите на чл.8 ЗЕДЕУУ, чл.41а ГПК, като удостоверяването на получаване от страните се извършва задължително с потвърждение от страните, че съобщението е получено (чл.44, ал.3, т.3 ГПК).

УКАЗВА на страните и техните процесуални представители, че ако изпращат до съда книжа, които следва да бъдат разменени до другите участници по делото, които не са заявили, че желаят да получат електронни изявление от съда и не са задължени да получават такива, следва да заплатят предварително такса на брой страници, определена с тарифата по чл.73, ал.3 ГПК, а именно 0,10 лева за всяка страница, а ако фотокопието е повече от 50 страници – за всяка следваща по 0.07 лева, **КАТО ПРИ НЕИЗПЪЛНЕНИЕ** на указания, съдът ще приеме, че съответното процесуално действия за неизвършено, на основание чл. 101 вр. чл.102з, ал.3 ГПК вр. чл.23 ТДТССГПК.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за **19.02.2024** година от **10.15 часа**, за която дата и час да се призоват страните.

ПРЕПИС от определението да се изпрати на страните:

- лично на ищеца, на посочения от него адрес в исковата молба:
- на ответника „----“ АД на адреса, където е получил ИМ – гр. С-
- на ответника „Е-“ ЕООД на адреса, където е получил ИМ – гр. С-

ДЕЛОТО да се докладва на съдия – докладчик при постъпване на книжа и след процедура по призоваване.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____